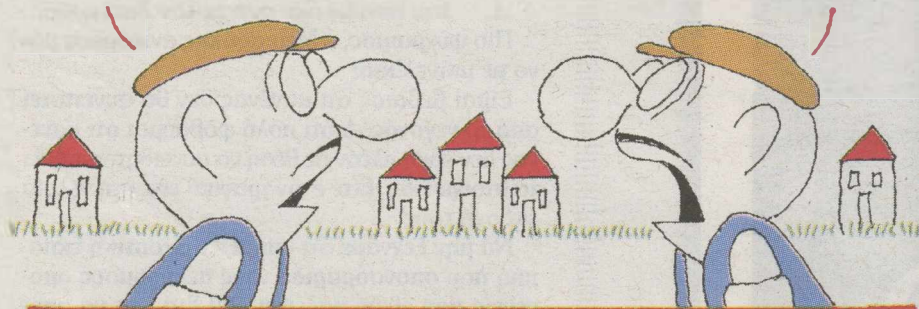

Η λίστα των Ληστών!

Η «ΛΙΣΤΑ ΛΑΓΚΑΡΝΤ»
ΗΤΑΝ ΚΡΥΜΜΕΝΗ
ΣΤΟ ΑΡΧΕΙΟ
ΤΟΥ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

ΜΑ ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΜΙΑ
ΧΩΡΑ ΝΑ ΚΡΕΜΕΤΑΙ
ΑΠ' ΤΑ ΑΡΧΕΙΑ
ΤΟΥ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ!

ΟΛΑ ΑΝΑΠΟΔΑ Σ'ΑΥΤΗ ΤΗ ΧΩΡΑ!
ΚΥΝΗΓΗΓΑΝΕ ΤΟΥΣ ΚΟΥΚΟΥΛΟΦΟΡΟΥΣ
ΚΑΙ ΚΟΥΚΟΥΛΟΝΟΥΝΕ ΤΟΥΣ ΦΟΡΟΦΥΓΑΔΕΣ

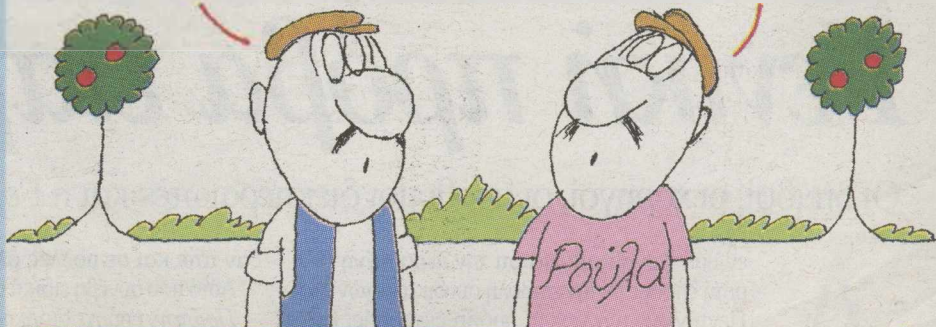
ΤΙ ΕΙΝΑΙ
ΑΥΤΟ ΠΟΥ
ΦΟΡΑΣ;

ΔΕΝ ΤΑ'ΜΑΘΕΣ;
ΕΝΑ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΕΛΕΤΩΝ ΕΓΙΝΕ
ΣΠΟΝΣΟΡΑΣ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΩΝ

ΤΙ ΕΙΝΑΙ
ΑΥΤΟ ΠΟΥ
ΦΟΡΑΣ;

ΔΕΝ ΤΑ'ΜΑΘΕΣ;
ΕΝΑ ΜΠΟΡΝΤΕΛΟ ΕΓΙΝΕ
ΣΠΟΝΣΟΡΑΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

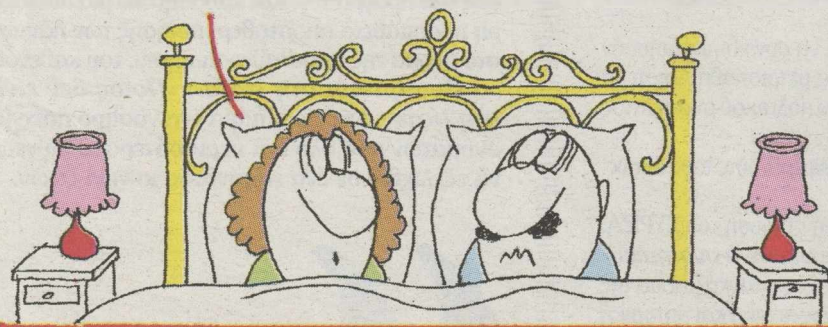

ΟΦΕΙΛΕΤΕ ΧΡΗΜΑ-
ΤΑ ΣΤΗΝ ΕΦΟΡΙΑ
ΑΠ' ΤΟ 2010

ΕΓΩ ΕΔΩΣΑ ΤΑ ΧΡΗΜΑΤΑ ΣΤΟΝ Κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ... ΑΥΤΟΣ ΤΑ ΕΔΩΣΕ
ΣΤΟΝ Κ. ΚΑΠΕΛΕΡΗ... Ο Κ. ΚΑΠΕΛΕΡΗΣ ΣΤΟΝ Κ. ΔΙΩΤΗ... Ο Κ. ΔΙΩΤΗΣ ΤΑ ΕΔΩΣΕ
ΣΤΟΝ Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟ... ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΧΑΘΗΚΑΝ ΤΑ ΙΧΝΗ ΤΟΥΣ! ΨΑΣΤΕ ΝΑ ΤΑ ΒΡΕΙΤΕ

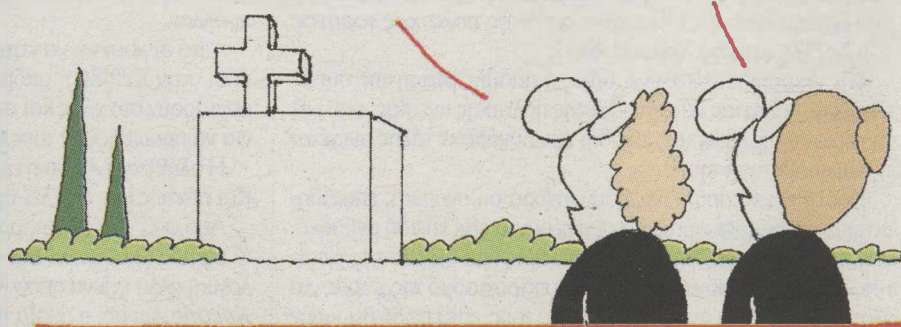

ΑΚΟΥΣΑ ΟΤΙ Η «ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ»
ΣΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΗ ΤΗΣ ΕΚΔΟΣΗ... ΘΑ ΠΡΟΣΦΕΡΕΙ
ΕΝΑ C.D. ΜΕ 2000 ΕΛΒΕΤΙΚΑ ΠΑΡΑΤΡΑΓΟΥΝΔΑ

ΓΙΑΤΙ Ο ΤΑΦΟΣ
ΕΙΝΑΙ
ΤΕΤΡΑΓΩΝΟΣ;

ΔΕΝ ΤΑ'ΜΑΘΕΣ; ΤΟΡΑ ΤΟΥΣ
ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΥΣ ΤΟΥΣ ΘΑΒΟΥΝΕ
ΣΕ «ΠΑΚΕΤΟ»

ΣΤΗ «ΛΙΣΤΑ ΛΑΓΚΑΡΝΤ» ΥΠΑΡΧΟΥΝ 1991 ΟΝΟΜΑΤΑ ΜΕ ΦΟΡΟΦΥΓΑΔΕΣ!
ΑΝΑΚΡΙΘΗΚΑΝ 650... ΚΑΤΗΓΟΡΗΘΗΚΑΝ 312... ΘΑ ΔΙΚΑΣΤΟΥΝΕ 140...
ΘΑ ΜΠΟΥΝΕ ΦΥΛΑΚΗ 32... ΟΙ ΕΞΗΣ 15: Ο ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ!

Καλά τα πήγα!

Γενική πρόβα εκτροπής

Οι οπαδοί, οι χορηγοί, οι πρόθυμοι διεκπεραιωτές και η Γερμανία της Βαϊμάρης

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι την περασμένη Πέμπτη ζήσαμε με την εισβολή συνδικαλιστών στο Πεντάγωνο μια γενική πρόβα εκτροπής. Ενα τρέιλερ από την κατάλυση της δημοκρατίας σε απευθείας τηλεοπτική μετάδοση.

Όπως δεν υπάρχει αμφιβολία (και αυτό για όσους ηλίθιους αρνούνται ακόμη να το αντιληφθούν...) ότι η δημοκρατία μας κρέμεται πλέον από μια κλωστή.

Την εκτροπή σχεδιάζουν σχεδόν σε κοινή θέα πολλά κέντρα της άκρας Δεξιάς και της άκρας Αριστεράς που (για άλλη μια φορά στην Ιστορία) έχουν κοινό στόχο: την κοινοβουλευτική δημοκρατία.

Η ανοιχτή προτροπή του προέδρου της ΓΕΝΟΠ - ΔΕΗ για καταλήψεις δημοσίων χώρων, υπουργείων, αεροδρομίων και λιμανιών αποτελεί σαφή προτροπή σε στάση. Με προφανή σκοπό την παρεμπόδιση της ομαλής λειτουργίας της δημοκρατίας.

Σχεδόν προτού συμπληρωθούν σαράντα οκτώ ώρες η προτροπή έγινε πράξη με την εισβολή στο Πεντάγωνο (από συνδικαλιστές του κλίματος Φωτόπουλου) και την απόπειρα κατάληψης του αεροδρομίου Ηρακλείου - υπό τα χειροκροτήματα βουλευτών του ΣΥΡΙΖΑ, του ΚΚΕ και των Ανεξάρτητων Ελλήνων...

Την εκτροπή υποθάλπει ασφαλώς μια αδιέξοδη αλλά επώδυνη οικονομική πολιτική που σπρώχνει την κοινωνία στην απόγνωση χωρίς ορατό στόχο και χωρίς προφανές όφελος. Το έχω ξαναγράψει: *η τρόικα είναι ο κοινός πολιτικός χορηγός του ΣΥΡΙΖΑ και της Χρυσής Αυγής.*

Την εκτροπή διευκολύνει όμως η απαθής στάση της συνταγμένης πολιτείας που είτε διά της πολιτικής ηγεσίας, είτε διά της δικαστικής εξουσίας, είτε διά των δυνάμεων τάξης ανέχεται την αμφισβήτησή της.

Και στην εκτροπή ποντάρουν ισχυρά οικονομικά, επιχειρηματικά και δημοσιογραφικά συμφέροντα είτε επειδή μεθοδεύουν την επιστροφή στη δραχμή (το περίφημο «*λόμπι της δραχμής*»...), είτε επειδή επιδιώκουν τον εκτροχιασμό της χώρας για να προωθήσουν τα στενά συμφέροντά τους, είτε επειδή θεωρούν πως διά του εκτροχιασμού της χώρας θα έλθουν αυτοί «*στα πράγματα*».

Με άλλα λόγια, το σχέδιο έχει τα απαραίτητα συστατικά για να επιτύχει. Διαθέτει οπαδούς, έχει χορηγούς και μπορεί να ποντάρει σε αρκετούς «*χρήσιμους ηλίθιους*» για να το διεκπεραιώσουν.

Ο Αντ. Σαμαράς επικαλέστηκε προσφάτως την ενίσχυση των άκρων που οδήγησε στην κατάλυση της Δημοκρατίας της Βαϊμάρης και ο Αλ. Τσίπρας του απάντησε ότι στη Γερμανία του Μεσοπολέμου τη δημοκρατία κατέλυσε η λιτότητα.

Και οι δύο έχουν δίκιο. Και οι δύο έχουν άδικο.

Μετά την κρίση του 1929, η πολιτική του καγκελάριου Χάινριχ Μπρύνινγκ (1930-1932) βύθισε τη χώρα στην ύφεση και την ανεργία, σωστό. Αλλά ύφεση και ανεργία υπήρ-

ξαν τότε και σε πολλές άλλες χώρες.

Αυτό που συνέβη ειδικά στη Γερμανία της Βαϊμάρης είναι ότι: *Πρώτον*, υπήρχε διαρκής πολιτική αστάθεια επειδή η κυβέρνηση Μπρύνινγκ δεν διέθετε ισχυρή πολιτική και κοινοβουλευτική πλειοψηφία. Κυβερνούσε ουσιαστικά με προεδρικά διατάγματα.

Δεύτερον, η αστάθεια μετατράπηκε ταχύτατα σε κοινωνική αναταραχή με τη ναζιστική Δεξιά να συγκρούεται αλόγιστα με την κομμουνιστική Αριστερά και να αποσταθεροποιούν τη δημοκρατία από κοινού.

Σε κάθε ναζιστικό Τάγμα Εφόδου (*Sturm Abteilung - SA*) αντιστοιχούσε ένα κομμουνιστικό Ερυθρό Μέτωπο (*Rote Frontkämpfer Bund*). Οποιος επισκεφθεί το Μουσείο Γερμανικής Ιστορίας στο Βερολίνο μπορεί ακόμη να δει τις στρατιωτικές στολές των μεν και των δε να διαφέρουν ελάχιστα!..

Τελικά νίκησαν οι ναζί. Θα μπορούσαν να είχαν νικήσει οι άλλοι. Από την άποψη της δημοκρατίας, μικρή σημασία έχει ποια στολή φοράει ο εκτελεστής της.

Και αυτό είναι το συμπέρασμα που θα έπρεπε να κρατήσουμε εμείς: *ότι δεν υπάρχει «καλή» και «κακή» αμφισβήτηση της δημοκρατίας, ούτε «καλή» και «κακή» εκτροπή.*

Με άλλα λόγια, αν η Ελλάδα αύριο αφεθεί στα χέρια των άκρων, της άκρας Δεξιάς και της άκρας Αριστεράς, η καταστροφή θα είναι η ίδια είτε επικρατήσουν οι μεν είτε θριαμβεύσουν οι άλλοι.

Αυτό αρνούνται να κατανοήσουν και να συνειδητοποιήσουν όσοι στον ΣΥΡΙΖΑ ή ακόμη και στην πιο μετριοπαθή Αριστερά ποντάρουν στο χάος και στη διάλυση του πολιτικού συστήματος για να προωθήσουν τους εαυτούς τους.

Η αλήθεια είναι ότι η εκτροπή δεν συμφέρει ούτε τους ίδιους. Και πάντως δεν ωφελεί τη χώρα!

Από εκεί νομίζω απορρέει η σημερινή σύγχυση του ΣΥΡΙΖΑ. Ο οποίος προσπαθεί και να διατηρήσει μια «*αντι-συστημική*» λογική αλλά και να απεγκλωβιστεί από το σφριχταγκάλιασμα της Χρυσής Αυγής, η οποία την ίδια ακριβώς λογική και ρητορική υπηρετεί.

Εκ των πραγμάτων, λοιπόν, ο ΣΥΡΙΖΑ θα οδηγηθεί να αποφασίσει αν συντάσσεται με το δημοκρατικό σύστημα και την πολιτική ομαλότητα ή αν θα συμπράξει στη στρατηγική της εκτροπής με τη Χρυσή Αυγή.

Ό,τι κι αν επιλέξει η Αριστερά, όμως, είναι δευτερεύον μπροστά στην ουσία του προβλήματος που την αποτελεί το τρίπτυχο «*οικονομικό αδιέξοδο, κοινωνική απόγνωση, πολιτική παράλυση*».

Αλλά γι' αυτό το πρόβλημα προφανώς αρμόδιος δεν είναι ο ΣΥΡΙΖΑ, ούτε η Χρυσή Αυγή ούτε κανένα δεξιό ή αριστερό άκρο.

Αρμόδια είναι η κυβέρνηση και η κοινοβουλευτική πλειοψηφία που ο λαός ανέδειξε στις τελευταίες εκλογές.

Η ζωή του Άλλου

Το πρώτο αποτέλεσμα της μεγάλης δημοσιογραφικής έρευνας για τις λίστες σημειώθηκε στον Βόλο: *ένας άνθρωπος απαγχονίστηκε στο γκαράζ του σπιτιού του επειδή δεν άντεχε τον διασυρμό.*

Πιο ψυχραιμος, ο Μείμαράκης αντέδρασε μόνο με μπινελίκια!

Είμαι βέβαιος ότι κανένας δεν θα συνεπιστεί από το γεγονός. Διότι πολύ φοβούμαι ότι κανένας δεν είναι πλέον σε θέση να συνειδητοποιήσει τα στοιχειώδη. Είτε στην τραγική είτε στη γελοία εκδοχή τους.

Να μην ξεχνάμε ότι υπήρξε τηλεοπτική εκπομπή που σπονσοράρισε τους περίφημους ομογενείς που είχαν μαζέψει 600 δισ. για να αποπληρώσουν το δημόσιο χρέος - είναι η ίδια εκπομπή που στο παρελθόν είχε βγάλει το ψωμί της με το σύνθημα «*Φέρτε πίσω τα κλεμμένα!*».

Κι αυτό δεν είναι παρά η γελοία εκδοχή ενός δράματος, αν τα δράματα έχουν γελοία εκδοχή.

Η θεωρία είναι ότι ο κόσμος πεινάει. Σύμφωνα, αλλά δεν είναι απαραίτητο να οδηγεί η πείνα στον κανιβαλισμό. Ακόμη και τη δυστυχία του μπορεί κάποιος να τη βιώσει με αυτοσυγκράτηση και αξιοπρέπεια.

Εμείς αντίθετα, στο όνομα της δικής μας ζωής που υποτίθεται ποδοπατήθηκε, θέλουμε να συνθλίψουμε και τη ζωή του άλλου. Οποιος κι αν είναι ο άλλος, αρκεί να υποψιαζόμαστε ότι δυστυχεί λιγότερο. Εχουμε μετατραπεί σε εξαρτημένους χρήστες κοινωνικού μίσους.

Θέλω να το πω ειλικρινά. Πολύ φοβούμαι ότι δεν βρισκόμαστε μπροστά σε ένα πρόβλημα που χρειάζεται λύση. Αλλά ότι έχουμε να αντιμετωπίσουμε μια στρατιά διαταραγμένων που ζητεί εκδίκηση.

Εκδίκηση για ποιο πράγμα; Για τη ζωή τους; Για τη ζωή μας; Για τη ζωή του άλλου; Δεν το ξέρω.

Διαπιστώνω, όμως, ότι η ελληνική κοινωνία δεν ζει μόνο μια οικονομική κρίση, αλλά κι ένα συλλογικό ψυχόγραμμα. Το οποίο αποτελεί το άθροισμα χιλιάδων προσωπικών ψυχοδραμάτων, τα οποία ουδείς μπορεί να ελέγξει κι ενδεχομένως ούτε καν να ερμηνεύσει.

Ετσι, η ζωή του Άλλου γίνεται εύκολα σκουπίδι.

Ενα μικρό, ίσως δυσδιάκριτο σκουπίδακι στον οχετό μιας ακατάσχετης πραγματικής και λεκτικής βίας που μας περιβάλλει και μας παρασύρει.

Όλες οι προσωπικές αδυναμίες, όλες οι ατομικές ολιγωρίες, όλες οι συλλογικές ανεπάρκειες κι όλες οι κοινωνικές παθογένειες βγήκαν στον αφρό. Βρήκαν πρόσχημα, άλλοθι, δικαιολογία.

Αποτελούν πλέον τον κυρίαρχο κώδικα ανάγνωσης των πραγμάτων. Και καθοδηγούν μια πανίσχυρη προσπάθεια αποσταθεροποίησης των πάντων, στο όνομα της αποσταθεροποίησης του καθενός.

«*Ποιος είναι στη λίστα*». «*Ποιος δεν είναι στη λίστα*». Δεν είναι παρά ένα νοσηρό παιχνίδι ονομάτων που όλο και περισσότερο κινδυνεύει να εξελιχθεί σε ένα επικίνδυνο κυνήγι ζωών.

Στο όνομα της δικής μας ζωής που υποτίθεται ποδοπατήθηκε, θέλουμε να συνθλίψουμε και τη ζωή του άλλου. Οποιος κι αν είναι ο άλλος, αρκεί να υποψιαζόμαστε ότι δυστυχεί λιγότερο